

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătorei Cahul din 06 decembrie 2017 și deciziei Curții de Apel Cahul din 03 iunie 2019, declarate de inculpații

Andronic XXXXXX;

Andronic Gheorghe XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 30.07.2015 – 06.12.2017,
instanța de apel: 11.01.2018 – 03.06.2019,
instanța de recurs: 05.09.2019 – 13.11.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul din 06 decembrie 2017, Andronic Alexandru și Andronic Gheorghe au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă în temeiul expirării termenului de prescripție.

Prin aceeași sentință a fost liberat de pedeapsă și Andronic M., însă în privința lui hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Instanța de fond a constatat că la 06 noiembrie 2012, în jurul orei 21.00, inculpatul Andronic M., aflându-se în centrul XXXXXX, XXXXXX, în apropierea barului „La Fabian”, într-un loc care, prin natura și destinația sa, este întotdeauna accesibil publicului, împreună cu Andronic G., încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, urmărind scopul de a cauza vătămarea sănătății, din intenții huliganice, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, i-a aplicat lui Nastas D. multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, prin ce i-a cauzat ultimului, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 927 din 07.11.2012, edem-echimoză pe cap, frunte, plagă pe frunte, produse la acțiuni traumatice cu obiecte contondent dure, care se califică ca vătămare corporală ușoară, cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Continuându-și acțiunile huliganice, Andronic M. împreună cu Andronic A. l-au maltratat pe Mițăblîndă A., aplicându-i lovituri peste diferite părți ale corpului cauzându-i ultimului, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 255d din 08.11.2012, echimoză pe cap, plagă pe degetul 1 de stînga, produse la acțiuni traumatice cu obiect contondent dur, care se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară, cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Acțiunile lui Andronic M. au fost încadrate pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, acțiune săvârșită de mai multe persoane.

Andronic G., la 06 noiembrie 2012, în jurul orei 21.00, aflându-se în centrul XXXXXX, XXXXXX, în apropierea barului „La Fabian”, într-un loc care, prin natura și destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului împreună cu Andronic M., încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, urmărind scopul de a cauza vătămarea sănătății, din intenții huliganice exprimându-se cu cuvinte necenzurate, i-a aplicat lui Nastas D. multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, prin ce i-a cauzat ultimului, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 927 din 07.11.2012, edem-echimoză pe cap, frunte, plagă pe frunte, produse la acțiuni traumatice cu obiecte contondente dure, care se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară, cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Acțiunile lui Andronic G. au fost încadrate pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, acțiune săvârșită de două persoane.

Andronic A., la 06 noiembrie 2012. în jurul orei 21.00, aflându-se în centrul XXXXXX, XXXXXX, în apropierea barului „La Fabian”, într-un loc care, prin natura și destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, împreună cu Andronic M., l-au maltratat pe Mițăblîndă A., aplicându-i lovituri peste diferite părți ale corpului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 255d din 08.11.2012, echimoză pe cap, plagă pe degetul 1 de stînga, produse la acțiuni traumatice cu

obiect contondent dur și se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară, cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Acțiunile lui Andronic A. au fost încadrate pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, acțiune săvârșită de două persoane.

Astfel, partea vătămată Mițăblîndă A. a relatat că este în relații ostile de mai mulți ani cu inculpații și nu cunoaște în ce relații era nașul său, Nastas D. cu aceștia. L-a petrecut pe Nastas D., care a fost în vizită la el, până la traseu și s-a întors spre casă. Îndepărtându-se câțiva pași, a auzit strigăte, iar Andronic G. striga *împușcă-l, calcă-l*, apoi a auzit și vocea lui Nastas D. și s-a întors înapoi. Nastas D. era jos lângă gard, se ținea de cap, iar Andronic G. era cu soția sa, Zgherea A. și avea o armă în mână. Direct spre el, pe drum venea un automobil de model „Dacia Duster”, de culoare gri, care a oprit și din mașină a coborât Andronic A. și trei polițiști. În fața automobilului a ieșit Cozma O. cu automatul și l-a împins lângă gard, ca să nu se apropie de Nastas D. și nu a văzut dacă i se aplicau lovituri, deoarece automobilul era în fața lui. Între timp, de Nastas D. s-a apropiat Andronic G. și Andronic M., ambii i-au aplicat lovituri, însă nu a observat cu ce. Apoi, de el s-au apropiat Andronic A. cu Andronic M. și ultimul i-a aplicat o lovitură în partea dreaptă, în regiunea ficatului, iar el a căzut jos și ambii au început să-i aplice lovituri. A stat la pământ până a venit ambulanța. A văzut cum în ambulanță a urcat Andronic G. Nu-și amintește dacă inculpații se exprimau cu cuvinte necenzurate, se adunase multă lume din mahala și colaboratori ai poliției. A auzit că cineva le făcea observație. Nu i-a provocat pe inculpați deoarece nici nu a reușit să le spună nimic. A fost doborât de către Andronic M., dar lovituri i-au aplicat ambii, fiind lovit de mai multe ori peste diferite părți ale corpului. Pretenții de ordin material sau moral față de inculpați nu are.

Martorul Caminschi N. a indicat că lângă barul „Nufărul” a oprit un automobil de model „Volkswagen Passat” din care au coborât Andronic G. cu soția și fiul lui, iar alte persoane nu le-a recunoscut, deoarece era întuneric. Persoanele cu bâte în mâini, au început să alerge spre ei. Nastas D. a încercat să fugă, dar aceste persoane i-au ieșit înainte și l-au doborât la pământ, apoi i-au aplicat lovituri peste corp cu mâinile și se exprimau cu cuvinte necenzurate. După ce i-au despărțit pe frații Andronic de Nastas D., s-a întors și l-a văzut pe Mițăblîndă A. jos, lângă gard. Între timp a mai venit o mașină de model „Dacia Duster”, la volanul căreia era Andronic A., împreună cu polițiștii. Andronic A. s-a apropiat de Mițăblîndă A. și i-a aplicat lovituri. La fața locului a venit și comisarul. Era multă lume, conflictul a durat jumătate de oră, le făceau observație să înceteze.

Martorul Mițăblîndă N. a comunicat că în apropierea barului „La Fabian” a observat o mulțime de persoane, iar când s-a apropiat l-a văzut pe fratele său Mițăblîndă A. și pe cumătrul său Nastas D. jos la pământ. Mițăblîndă A. i-a spus că au fost bătuți de frații Andronic, însă nu a indicat motivul conflictului.

Martorul Mițăblîndă I. a declarat că este în relații ostile cu inculpații. În timp ce privea televizorul a fost anunțat prin telefon că inculpații îl bat pe fiul său. A mers la fața locului și a văzut că automobilul lui Andronic A. de model „Dacia Duster”

staționa pe partea stângă a drumului, iar fiul său era jos lângă gard, după acest automobil și Andronic M. avea un obiect din lemn. S-a apropiat un polițist și l-a îndepărtat pe Andronic M., iar Andronic A. a început să-l lovească cu picioarele pe fiul său, până a venit un polițist și l-a luat de acolo. Nastas D. era bătut, stătea jos lângă bar. A auzit că acesta a fost maltratat de către Andronic G. și fiul acestuia, dar nu a văzut personal acest lucru. Toți inculpații se exprimau cu cuvinte necenzurate.

Martorul Cozma O., colaborator al IP Cahul, a relatat că, împreună cu Ciobanu I. și Mocanu D. au intervenit în mulțime, unde i-a recunoscut pe frații Andronic. Andronic M. i-a aplicat o lovitură în abdomen în partea dreaptă unei persoane pe care nu a identificat-o, iar persoana și-a pierdut cunoștința. Persoana i-a spus că mergea pe drum, iar inculpații s-au luat după el. În acel moment a auzit cum un automobil a tamponat mașina lui Andronic A. și a început o dezordine în masă, motiv din care a fost solicitat echipajul de poliție.

Martorul Ciobanu I., colaborator al IP Cahul, a indicat că în sat, pe o stradă lângă bar, era un conflict dintre mai multe persoane, care se băteau și se înjurau și a intervenit pentru a-i desparte. Andronic G. era deasupra unei persoane și îi aplica lovituri cu o lanternă. Victima era însângărată și a intervenit pentru a-l opri. Atât victima, cât și Andronic G. se exprimau cu cuvinte necenzurate. În timp ce Andronic A. căuta ceva în portbagajul automobilului, un alt automobil i-a tamponat mașina. La fața locului erau în jur de 40 persoane, motiv din care a solicitat grupa operativă. Mulțimea a încercat să-i răstoarne automobilul lui Andronic A., toți se exprimau cu cuvinte necenzurate.

Martorul Zgherea V. a comunicat că seara târziu a auzit gălăgie și strigăte. A ieșit la poartă, unde i-a văzut pe Mițăblîndă A. și Nastas D. bătuti, jos la pământ, lângă gard. La fața locului erau mai multe persoane, inclusiv soția lui Andronic A., nora sa Vera, inculpații.

Inculpatul Andronic G. a declarat că susține declarațiile date anterior, iar în ședința de judecată a refuzat să dea declarații.

Inculpatul Andronic M. a declarat că susține declarațiile date anterior, iar în ședința de judecată a refuzat să dea declarații și nu se consideră vinovat.

Inculpatul Andronic A. a declarat că nu este vinovat, a recunoscut că relațiile între familia sa cu părțile vătămate Mițăblîndă A., Nastas D. și Arțebușev sunt ostile de mai mulți ani, susține declarațiile date în faza urmăririi penale și refuză să dea declarații în ședința de judecată.

Partea vătămată Nastas D., fiind legal înștiințat despre examinarea cauzei penale, în ședința de judecată nu s-a prezentat, din motive necunoscute, fiind dispusă examinarea cauzei în lipsa lui.

Cu toate că inculpații nu și-au recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii, vina acestora este dovedită pe deplin și prin probe scrise, inclusiv:

procesul-verbal de consemnare a plângerii lui Mițăblîndă A. din 07.11.2012, prin care a solicitat să fie luate măsuri cu Andronic A. și Andronic M., care la 06.11.2012, în jurul orelor 21.00, în timp ce se afla în centrul XXXXXX, XXXXXX, fără nici un motiv, i-au aplicat lovituri peste diferite părți ale corpului, cu bâta de lemn, în urma căreia i-au fost cauzate leziuni corporale;

procesul-verbal de consemnare a plângerii lui Nastas D. din 07.11.2012, prin care a solicitat să fie luate măsuri cu Andronic M., Andronic G. și cu doi dintre copiii acestora, care la 06.11.2012, în jurul orelor 21.00, fără nici un motiv, în timp ce se afla în centrul XXXXXX, XXXXXX, l-au maltratată cu bâtele, cauzându-i leziuni corporale;

raportul de expertiză medico-legală nr. 921 din 07.11.2012, conform căruia la Mîțăblîndă A. s-a constatat echimoză pe cap, plagă degetul 1 de stînga, produse la acțiuni traumatiche cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele relatate de victimă, se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată;

raportul de expertiză medico-legală nr. 927 din 07.11.2012, conform căruia la Nastas D. s-a constatat edem-echimoze pe cap, frunte, plagă pe frunte care se califică medico-legal către vătămare corporală ușoară, cu dereglarea sănătății de scurtă durată;

procesul-verbal de confruntare din 29.01.2013 între partea vătămată Nastas D. și martorul minor Andronic A., potrivit căruia Nastas D. a declarat că la 06.11.2012, Andronic G. i-a aplicat lovituri cu un fier peste diferite părți ale corpului, însă el nu l-a lovit pe Andronic G.;

Andronic A. a declarat că la 06.11.2012, Nastas D. i-a aplicat lovituri cu un fier peste picior tatălui său, Andronic G.;

procesul-verbal de confruntare din 29.01.2013 între partea vătămată Mîțăblîndă A. și martorul minor Andronic A., potrivit căruia ultimul a declarat că Mîțăblîndă A. l-a lovit pe Andronic M.;

Mîțăblîndă A. a declarat că Nastas D. a fost lovit de Andronic M. și Andronic G., iar el - de Andronic M. și Andronic A.

În baza probelor administrate, apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța a considerat că au fost administrate suficiente probe pentru a demonstra vinovăția inculpaților și le-a încadrat acțiunile pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de două sau mai multe persoane.

Or, circumstanțele constatate, consolidate de poziția fermă a părții vătămate Mîțăblîndă A. și a martorilor oferă o greutate probatorie net superioară argumentelor inculpaților și este suficientă pentru stabilirea vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, instanța de judecată a reținut din declarațiile părții vătămate Mîțăblîndă A., audiat sub jurământ că *în octombrie 2012, a venit în oșpeție la el, nașul său Nastas D.,..., l-a petrecut până la traseul național Cahul-Giurgiulești, apoi îndreptându-se spre casă, a făcut câțiva pași după care a început să audă țipete, auzind glasul lui Andronic G. care a spus „împușcă-l”, „calcă-l” și a auzit și glasul nașului său Nastas D., motiv din care a decis să se întoarcă înapoi. L-a văzut pe Nastas D., care era culcat lângă gard, se ținea de cap și pe Andronic G. cu o armă în mână, direct spre el venea pe drumul național din partea XXXXXX, automobilul de*

model „Dacia Duster”, din care au coborât Andronic G. și Andronic M., ambii i-au aplicat lovituri, însă nu a observat cu ce. Apoi s-au apropiat de el, Andronic A. și Andronic M. i-a aplicat o lovitură în partea dreaptă, în regiunea ficatului, a căzut jos și ambii au început să-i aplice lovituri. A stat jos până a venit ambulanța, se adunase multă lume, a auzit că cineva le făcea observație. A fost doborât de către Andronic M., dar lovituri i-au aplicat ambii, fiind lovit de mai multe ori, peste diferite părți ale corpului.

Declarații similare a dat și martorul ocular Caminschi N. că, în anul 2012, lângă barul „Nufărul”, Andronic G. cu rudele sale, înarmate cu bâte, l-au doborât pe Nastas D. și i-au aplicat lovituri peste corp cu mâinile și se exprimau cu cuvinte necenzurate. A văzut că Mițăblîndă A. stătea jos lângă gard și ofta de durere, iar la scurt timp s-a apropiat Andronic A., care i-a aplicat lovituri lui Mițăblîndă A. La fața locului era multă lume.

La fel, sunt relevante și declarațiile lui Mițăblîndă I. care a indicat direct că a văzut cum Andronic M. îl lovea cu un obiect din lemn pe fiul lui Mițăblîndă A., apoi și Andronic A. a început să-l lovească cu picioarele pe fiul său, ambii fiind îndepărtați de polițiști. A aflat că Nastas D. a fost maltratat de Andronic G. și fiul acestuia. Frații Andronic se exprimau cu cuvinte necenzurate. Conflictul a fost aplanat de polițiști.

Totodată vinovăția inculpaților se confirmă și prin declarațiile martorului Cozma O. că a văzut cum Andronic M. l-a lovit pe Mițăblîndă A. în regiunea abdomenului, iar Andronic A. era deasupra unei persoane, declarațiile martorului Ciobanu I. că l-a văzut pe Andronic G. deasupra unei persoane și i-a aplicat mai multe lovituri, se înjurau, declarațiile martorului Mocanu D. că au descoperit un conflict în stradă, între mai multe persoane care se certau, erau împărțiți în 3 grupuri și au solicitat să înceteze acțiunile lor. Mițăblîndă A. era culcat jos și cineva din frații Andronic era deasupra lui, dar nu a recunoscut cine era, însă ultimul i-a spus că a fost maltratat de familia Andronic. Și Andronic M. era implicat în ceartă, dar nu ține minte detaliile. A văzut cum în acea seară Andronic M. a aplicat forța fizică față de o persoană.

Prezintă importanță și declarațiile martorilor Arțebuș D., Arțebuș A. și Mițăblîndă I., care au indicat că cunosc despre faptul că Mițăblîndă A. a fost bătut de Andronic M., declarațiile martorilor Arțebuș D. și Arțebuș A. că Mițăblîndă A. a fost bătut de Andronic A. și declarațiile martorilor Arțebuș D. și Jitcu I. că Nastas D. a fost bătut de Andronic A. și Andronic M.

Totodată, martorii Zgherea I., Mițăblîndă I., Ciobanu I., Mițăblîndă I. și Caminschi N. au confirmat că frații Andronic se exprimau cu cuvinte necenzurate.

Astfel, chiar dacă partea vătămată Nastas D. nu a fost audiat în ședință, fiind plecat peste hotarele țării, totuși, declarațiile părții vătămate Mițăblîndă A. au fost apreciate ca fiind pertinente și concludente, or, acestea coroborează pe deplin cu probele administrate, inclusiv conținutul rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 921 din 07.11.2012, nr. 927 din 07.11.2012, nr. 255d din 07.11.2012, nr. 927 din 07.11.2012, nr. 292d din 17.12.2012, nr. 291d din 17.12.2012, prin care se confirmă la părțile vătămate Mițăblîndă A. și Nastas D. leziunile corporale, ce se califică ca vătămare corporală ușoară, cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Or, din conținutul declarațiilor părții vătămate în coroborare cu declarațiile martorilor, a fost stabilit că la 06 noiembrie 2012, în jurul orei 21.00, Andronic G., Andronic A. și Andronic M., aflându-se în centrul XXXXXX, XXXXXX, în apropierea barului „La Fabian”, într-un loc care, prin natura și destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, s-au exprimat cu cuvinte necenzurate, au încălcat grosolan ordinea publică, au manifestat o vădită lipsă de respect față de societate și, din intenții huliganice, le-au aplicat lovituri părților vătămate Nastas D. și Mițăblîndă A., cauzându-le leziuni corporale, cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Afirmația apărării că rechizitoriul este întocmit cu abateri este declarativă, deoarece acestea nu au fost invocate nici într-o referință asupra rechizitoriului, nici verbal.

Și argumentele apărării că urmărirea penală a fost făcută unilateral, că poziția inculpaților nu a fost verificată și contrapusă cu ale martorilor este nefondată, fiind constatat că inculpații Andronic A. și Andronic G. au refuzat să dea declarații, iar la urmărirea penală nu s-a intervenit cu careva cereri în acest sens din partea inculpatului Andronic M. sau apărătorului acesta. Mai mult, în cadrul cercetării judecătorești nu au prezentate careva probe din partea apărării.

Nu este relevantă nici trimiterea apărătorului la prevederile pct. 3 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism nr. 4 din 19.06.2006, și anume că nu este demonstrat faptul că inculpații au încălcat grosolan ordinea publică, ci erau în relații ostile cu părțile vătămate, or, această hotărâre prevede că prin *acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică* se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor, iar acțiunile inculpaților au avut loc în stradă, în centrul satului, locul era iluminat, acțiunile au fost îndreptate înspre acostarea părților vătămate, fiind tulburată liniștea părților vătămate și a consătenilor, fiind prezenți peste 40 de oameni la fața locului.

Cu toate că a fost demonstrat că familia Andronic și Mițăblîndă A. sunt în relații ostile de mai mulți ani, aplicarea violenței fizice asupra părților vătămate nu se încadrează în registru legal de acțiune și nu poate justifica comportamentul infrațional al inculpaților, care urmau să sesizeze organele competente în vederea stopării anumitor acțiuni.

Totodată, este nefondată și cererea apărării privind delimitarea acțiunilor, conform prevederilor pct. 6 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism nr. 4 din 19.06.2006, or, hotărârea prevede că se delimitează de alte fapte, în particular de contravenția, prevăzută de art. 78 Cod contravențional, dat fiind că huliganismul incriminat de norma penală, în afară de prezența acțiunii principale - încălcarea grosolană a ordinii publice, presupune și prezența unei acțiuni adiacente - acțiune exprimată, alternativ, în aplicarea violenței asupra persoanelor, folosirea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale, la caz fiind prezente atât acțiunile privind încălcarea grosolană a ordinii publice, cât și aplicarea violenței asupra părților vătămate și folosirea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale.

La fel, este irelevantă și invocarea pct. 9 din aceeași hotărâre, deoarece în cazurile în care asemenea acțiuni au fost însoțite de o încălcare grosolană evidentă a ordinii publice de către făptuitor și au exprimat o vădită lipsă de respect față de societate, aceste acțiuni urmează a fi calificate drept huliganism, la caz, cauzarea vătămărilor corporale părților vătămăte având loc în loc public, acțiunile fiind însoțite de încălcarea grosolană a ordinii publice de către inculpați.

Pe lângă aceasta, trimiterile apărării la prevederile pct. 16 din hotărâre, potrivit căreia instanța nu trebuie să admită interpretarea extensivă a noțiunii de huliganism sunt nefondate, fiind stabilit că inculpații au comis infracțiunea de huliganism și nicidecum o contravenție.

Astfel, în baza probelor administrate, instanța a considerat că vinovăția inculpaților este dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil.

Totodată, se atestă și faptul că infracțiunea incriminată inculpaților a fost săvârșită la data 06 noiembrie 2012.

Conform art. 16 alin. (2) Cod penal infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) Cod penal se referă la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Potrivit art. 60 alin. (1) lit. b), (2) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Potrivit art. 389 alin. (4) pct. 3 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție.

Deoarece infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost comisă la data de 06 noiembrie 2012 și, din momentul comiterii până în prezent au trecut mai mult de 5 ani, iar inculpații nu și-a dat acordul la încetarea procesului penal pe temei de nereabilitare a persoanei, pe motivul intervenirii termenului de prescripție, în baza art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală, inculpații urmează a fi recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de pedeapsă în temeiul expirării termenului de prescripție.

3. Avocatul Ion Stoian a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații Andronic A. și Andronic G. să fie achitați *în temeiul lipsei faptei și a componentei de infracțiune*.

Apelantul a indicat că la adoptarea sentinței, instanța de fond s-a limitat la descrierea, prin denaturare, a declarațiilor părții vătămăte Mițăblîndă A. ale martorilor și a altor probe, fără a le da o apreciere, iar unele probe invocate în sentință nici nu au fost examinate în ședința de judecată.

Inculpații au declarat că sunt atacați ei și familiile lor, și nu invers, iar la 06.11.2012 au fost atacați, apoi învinuiți.

În același timp, învinuirea înaintată inculpaților este incertă, nefiind formulată cu maximă precizie și claritate, împrejurări în care s-a admis încălcarea prevederilor art. 6§1 al CEDO.

Inculpații au fost condamnați în baza unor presupuneri, iar refuzul argumentat al inculpaților de a face declarații a fost interpretat greșit de instanța de fond, nefiind

apreciat ca un drept al lor, ci ca lipsă de probe or, inculpatul nu poate fi impus de a-și demonstra nevinovăția, iar instanța de judecată, potrivit imperativului legii, adoptă hotărârea în corespundere cu prevederile art. 384-385 Cod de procedură penală, conform principiilor generale și scopului procesului penal.

Instanța de fond a demonstrat lipsă de independență și imparțialitate prin faptul că în sentință nu a indicat toate probele și nu le-a dat o apreciere egală, astfel că a aplicat eronat legea procesuală, nu a examinat toate probele, încălcând principiul contradictorialității și al prezumției nevinovăției.

4. Prin decizia Curții de Apel Cahul din 03 iunie 2019, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, la solicitarea acuzării, în instanța de apel au fost examinate și verificate probele administrate în instanța de fond, fiind audiați inculpații care în instanța de fond au refuzat să dea declarații, au fost cercetate inclusiv declarațiile necontestate ale martorilor Caminschi N., Mîțăblîndă N., Mîțăblîndă I., Mîțăblîndă I., Mocanu D., Cozma O., Ciobanu I., Zgherea V., Jitcu I., Zgherea I., Lupașcu V., Chelban A., Arțebușev A., Arțibușev D., Drușcă D., Zgherea A., care a refuzat să dea declarații, deoarece este soția inculpatului Andronic G. audiați în prima instanță, puse la baza sentinței de condamnare și probele materiale examinate de prima instanță, fiind vizionate și CD discurile.

Astfel, inculpatul Andronic A. nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Inculpatul Andronic G., în instanța de apel, a indicat că nu a făcut nimic, că i-a fost fracturat piciorul, iar învinuirea înaintată nu este corectă.

Inculpatul Andronic M. a susținut declarațiile date în cadrul urmăririi penale, iar în instanța de apel a refuzat să facă declarații.

Deci, starea de fapt și de drept este în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost apreciată de instanța de fond, nefiind constatate temeiuri de casare a sentinței, fiind evaluate corect probele și circumstanțele cauzei, probele administrate fiind examinate din punct de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și obiectiv, acțiunile inculpaților fiind încadrate corect în prevederile art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, starea de fapt reținută și de drept apreciată corespunde circumstanțelor stabilite și probelor administrate, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, ulterior fiind verificate în instanța de apel la solicitarea procurorului, astfel că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

În același timp, afirmațiile invocate în apelul declarat că instanța de fond a descris niște fapte contrare celor declarate de partea vătămată Mîțăblîndă A., precum că nu au fost folosite cuvinte necenzurate, că nu a văzut ca cineva să-l lovească pe Nastas D., că el a fost lovit de Andronic A. și Andronic M., dar în prezența polițiștilor, că el nu a aplicat nimănui lovituri și nu cunoaște de unde Andronic G. are leziuni corporale și de ce a fost chemată ambulanța sunt irelevante. Or, partea vătămată Mîțăblîndă A. în instanța de fond a dat aceleași declarații, care sunt relatate în sentința atacată și sunt identice cu cele din cadrul urmăririi penale. Partea

vătămată, din start, a indicat că a fost bătut de Andronic A. și Andronic M., declarațiile fiind în coroborare cu declarațiile persoanelor, care nu sunt cointeresate și anume, ale colaboratorilor de poliție, care au venit împreună cu Andronic A. la fața locului, Mocanu D., Cozma O. și Ciobanu I. care, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de fond au confirmat conflictul din 06 noiembrie 2012 între inculpați și Nastas D. și Mițăblîndă A., și anume, că cei din urmă au fost agresati de inculpați.

Astfel, martorul Ciobanu I. a declarat că Andronic G. era deasupra unei persoane și avea în mână un obiect și i-a aplicat cu acest obiect mai multe lovituri. Persoana care era sub Andronic Gheorghe avea sânge pe față. Ambulanța a fost chemată pentru partea vătămată, dar a urcat Andronic G.

Martorul Cozma O. a relatat că la fața locului i-a recunoscut pe frații Andronic. A intervenit, deoarece Andronic M. se bătea cu o persoană, ca să-i despartă. În timp ce stătea cu o persoană față în față, s-a apropiat Andronic M. și l-a lovit în abdomen în partea dreaptă pe persoana cu care discuta, iar persoana și-a pierdut cunoștința. Apoi, a văzut că Andronic Alex stătea deasupra unei persoane și Ciobanu I. îl trăgea pe Andronic. A înțeles că Mițăblîndă A. și Nastas D. au fost atacați de Andronic G. și Andronic M.

Mocanu D. a explicat că personal l-a despărțit pe Mițăblîndă A. de unul din frații Andronic, care era deasupra lui.

Deci, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpați și semnele componentei de infracțiune prevăzute la articolul 287 alin. (2) lit. b) Cod penal în baza probelor administrate în cauză, apreciate în mod corespunzător, inclusiv:

procesul-verbal de consemnare a plângerii lui Mițăblîndă A. din 07.11.2012, prin care a solicitat să fie luate măsuri cu frații Andronic A., și Andronic M. care, la data de 06.11.2012, în jurul orelor 21.00, în timp ce se afla în centrul XXXXXX, XXX, fără nici un motiv, i-au aplicat lovituri peste diferite părți ale corpului, în urma căreia i-au fost cauzate leziuni corporale cu băta din lemn;

procesul-verbal de consemnare a plângerii lui Nastas D. din 07.11.2012, prin care a solicitat să fie luate măsuri cu Andronic M. și Andronic G. și cu doi dintre copiii acestora, care la data de 06.11.2012, în jurul orelor 21.00, fără nici un motiv, în timp ce se afla în centrul XXXXXX, XXXXXX, l-au maltratată cu bătele, cauzându-i leziuni corporale;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.11.2012, în cadrul căruia a fost cercetat locul comiterii infracțiunii cu tabelul fotografic;

raportul de expertiză medico-legală nr. 921 din 07.11.2012 conform căruia la Mițăblîndă A. s-a constatat echimoză pe cap, plagă degetul 1 de stânga, produse la acțiuni traumatice cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele relatate de victimă că la data de 06.11.12, aproximativ la orele 21.00 pe stradă, în XXXX, două persoane cunoscute l-au lovit cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată;

raportul de examinare medico-legală nr. 927 din 07.11.2012, potrivit căruia la Nastas D. s-au constatat edem-echimoze pe cap, frunte, plagă pe frunte, (care din

cuvintele persoanei expertizate, la data de 06.11.12, aproximativ la orele 21.00 pe stradă, în XXXXX două persoane cunoscute l-au lovit cu pumnii, picioarele peste diferite părți ale corpului), care se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată;

raportul de expertiză medico-legală nr. 255d din 07.11.2012, prin care la Mîțăblîndă A. s-a constatat echimoză pe cap, plagă pe degetul 1 de stînga care se califică medico-legal către vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată;

raportul de expertiză medico-legală nr. 927 din 07.11.2012 conform căruia la Nastas D. s-a constatat edem-echimoze pe cap, frunte, plagă pe frunte care se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată;

raportul de expertiză medico-legală nr. 292d din 17.12.2012 potrivit căruia la Mîțăblîndă A. s-a constatat echimoză pe cap, plagă pe degetul 1 de stînga, produse la acțiuni traumatiche cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele relatate în ordonanță, nu se exclude și lovire de careva obiect, se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată;

raportul de expertiză medico-legală nr. 291d din 17.12.2012 prin care la Nastas D. s-a constatat edem-echimoze pe cap, frunte, plagă pe frunte care se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară, cu dereglarea sănătății de scurtă durată;

procesul-verbal de confruntare din 29.01.2013 între partea vătămată Nastas D. și martorul minor Andronic A., potrivit căruia Nastas D. a declarat că la 06.11.2012, Andronic G. i-a aplicat lovituri cu un fier peste diferite părți ale corpului, însă el nu l-a lovit pe Andronic G. Andronic A. a declarat că la data de 06.11.2012, Nastas D. i-a aplicat lovituri cu un fier peste picior tatălui său, Andronic G.

Deci, concluzia apărării că nu au fost apreciate probele administrate, inclusiv actele ce demonstrează leziunile corporale ale inculpaților la momentul expertizării este neîntemeiată, iar vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate se confirmă prin probele administrate, nefiind depistate careva divergențe care ar trezi dubii în declarațiile părții vătămate, ale martorilor și probele scrise.

Totodată, prezența componentei infracțiunii în acțiunile inculpaților este demonstrată concludent prin probele administrate, fiind neîntemeiată cererea apărării de achitare a inculpaților.

Ori, vinovăția inculpaților a fost demonstrată pe deplin prin declarațiile părții vătămate în coroborare cu celelalte probe ale acuzării, nefiind stabilite divergențe între declarațiile acestora date la urmărirea penală și cele date în instanța de fond, nefiind demonstrat nici faptul că partea vătămată sau martorii urmăresc scopul incriminării pe nedrept a persoanelor învinuite or, aceștia au fost preîntâmpinați pentru răspunderea ce o poartă în conformitate cu prevederile art. 311-312 Cod penal, pentru denunț fals, au fost audiați sub jurământ, fiind preîntâmpinați de răspunderea penală pe care o poartă pentru declarații false, lipsind temeuri de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor depuse.

În același timp, declarațiile inculpaților Andronic A. și Andronic G. nu au fost confirmate prin declarațiile nici unui martor și nici prin cumulul de probe administrate.

Versiunea apărării că inculpații nu au comis infracțiunea de huliganism nu are suport probatoriu, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță - relevate în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, inclusiv înregistrările video prezentate de către inculpatul Andronic A., dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii imputate inculpaților. Față de lucrul judecat de prima instanță, s-a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpaților Andronic A., Andronic G. și Andronic M., astfel, fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din CEDO.

Deci, sunt nefondate argumentele invocate în apelul declarat privind nevinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar, nerecunoașterea vinovăției de inculpați nu echivalează cu achitarea acestora, or, probele prezentate în sprijinul învinuirii, și verificate în instanța de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea de către aceștia a infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Pe lângă aceasta, instanța de fond la pronunțarea sentinței, a respectat prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, conform căruia persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv.

Conform art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșită de două sau mai multe persoane, se pedepsește cu amendă în mărime de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani.

Astfel, ținând cont de faptul că infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost săvârșită de inculpați în anul 2012 și de la săvârșirea infracțiunii până în prezent au trecut mult mai mult de 5 ani, prima instanță întemeiat a constatat expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii și a decis liberarea de pedeapsă a acestora în temeiul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

5. Inculpatul Andronic G. a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că la adoptarea sentinței, instanța de fond s-a limitat la descrierea, prin denaturare, a declarațiilor părții vătămate Mîțăblîndă A. ale martorilor și a altor probe, fără a le da o apreciere, iar unele probe invocate în sentință nici nu au fost examinate în ședința de judecată.

Inculpații au declarat că sunt atacați ei și familiile lor, și nu invers, iar la 06.11.2012 au fost atacați, apoi învinuiți.

În același timp, învinuirea înaintată inculpaților este incertă, nefiind formulată cu maximă precizie și claritate, împrejurări în care s-a admis încălcarea prevederilor art. 6§1 al CEDO.

Inculpații au fost condamnați în baza unor presupuneri, iar refuzul argumentat al inculpaților de a face declarații a fost interpretat greșit de instanța de fond, nefiind apreciat ca un drept al lor, ci ca lipsă de probe or, inculpatul nu poate fi impus de a-și demonstra nevinovăția, iar instanța de judecată, potrivit imperativului legii, adoptă hotărârea în corespundere cu prevederile art. 384-385 Cod de procedură penală, conform principiilor generale și scopului procesului penal.

Instanța de fond a demonstrat lipsă de independență și imparțialitate prin faptul că în sentință nu a indicat toate probele și nu le-a dat o apreciere egală, astfel că a aplicat eronat legea procesuală, nu a examinat toate probele, încălcând principiul contradictorialității și al prezumției nevinovăției.

Pe lângă aceasta, decizia instanței de apel este nefondată și ilegală, pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, precum și că a denaturat depozițiile inculpaților, care nu corespund cu cele date în ședința de judecată, fiind admisă și eroarea gravă în partea încălcării dreptului la apărare față de partea vătămată Nastas. D.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

5.1. A declarat recurs ordinar și inculpatul Andronic A., în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că la adoptarea sentinței, instanța de fond s-a limitat la descrierea, prin denaturare, a declarațiilor părții vătămate Mîțăblîndă A. ale martorilor și a altor probe, fără a le da o apreciere, iar unele probe invocate în sentință nici nu au fost examinate în ședința de judecată.

Inculpații au declarat că sunt atacați ei și familiile lor, și nu invers, iar la 06.11.2012 au fost atacați, apoi învinuiți.

În același timp, învinuirea înaintată inculpaților este incertă, nefiind formulată cu maximă precizie și claritate, împrejurări în care s-a admis încălcarea prevederilor art. 6§1 al CEDO.

Inculpații au fost condamnați în baza unor presupuneri, iar refuzul argumentat al inculpaților de a face declarații a fost interpretat greșit de instanța de fond, nefiind apreciat ca un drept al lor, ci ca lipsă de probe or, inculpatul nu poate fi impus de a-și demonstra nevinovăția, iar instanța de judecată, potrivit imperativului legii, adoptă hotărârea în corespundere cu prevederile art. 384-385 Cod de procedură penală, conform principiilor generale și scopului procesului penal.

Instanța de fond a demonstrat lipsă de independență și imparțialitate prin faptul că în sentință nu a indicat toate probele și nu le-a dat o apreciere egală, astfel că a aplicat eronat legea procesuală, nu a examinat toate probele, încălcând principiul contradictorialității și al prezumției nevinovăției.

Totodată, decizia instanței de apel este nefondată și ilegală, pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, precum și că a denaturat depozițiile inculpaților, care nu corespund cu cele date în ședința de judecată, fiind admisă și eroarea gravă în partea încălcării dreptului la apărare față de partea vătămată Nastas. D.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect, se reține că recursurile sunt fondate în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede inclusiv, temeiurile de drept că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Însă, în recursurile respective, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete din apelul declarat nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, și care ar fi esența erorilor concrete de drept, și a circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile declarate nu întrunesc condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale inculpaților cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurenți.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și cu referire la argumentele menționate în recursurile ordinare ale inculpaților, în care nici nu se conțin referiri la erori de drept clar și concret definite (*pct. 5., 5.1 din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lor infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Mîțăblîndă A., ale martorilor Caminschi N., Mîțăblîndă N., Mîțăblîndă I., Mîțăblîndă I., Mocanu D., Cozma O., Ciobanu I., Zgherea V., Jitcu I., Zgherea I., Lupașcu V., Chelban A., Arțebușev A., Arțibușev D., Drușcă D., procesul-verbal de consemnare a plângerii lui Mîțăblîndă A. din 07.11.12, prin care a solicitat să fie luate măsuri cu frații Andronic A. și Andronic M. care, la 06.11.2012, în jurul orelor 21.00, în timp ce se afla în centrul XXXXXX, XXXXXX, fără nici un motiv, i-au aplicat lovituri peste diferite părți ale corpului, în urma căreia i-au fost cauzate leziuni corporale cu bâta din lemn; procesul-verbal de consemnare a plângerii lui Nastas D. din 07.11.12, prin care a solicitat să fie luate măsuri cu Andronic M. și Andronic G. și cu doi dintre copiii acestora, care la 06.11.2012, în jurul orelor 21.00, fără nici un motiv, în timp ce se afla în centrul XXXXXX, XXXXXX, l-au maltratată cu bâtele, cauzându-i leziuni corporale; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.11.2012, în cadrul căruia a fost cercetat locul comiterii infracțiunii cu tabelul fotografic; raportul de expertiză medico-legală nr. 921 din 07.11.2012 conform căruia la Mîțăblîndă A. s-a constatat echimoză pe cap, plagă degetul 1 de stînga, produse la acțiuni traumatice cu obiect contondent dur, posibil timpul și circumstanțele relatate de victimă că la data de 06.11.12, aproximativ la orele 21.00 pe stradă, în XXXXXX, două persoane cunoscute l-au lovit cu pumnii, picioarele peste diferite părți ale corpului, se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată; raportul de examinare medico-legală nr. 927 din 07.11.2012, potrivit căruia la Nastas D. s-au constatat edem-echimoze pe cap, frunte, plagă pe frunte, (care din cuvintele persoanei expertizate, la 06.11.12, aproximativ la orele 21.00 pe stradă, în XXXXXX două persoane cunoscute l-au lovit cu pumnii, picioarele pe diferite părți ale corpului), care se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată; raportul de expertiză medico-legală nr. 255d din 07.11.2012, prin care la Mîțăblîndă A. s-a constatat echimoză pe cap, plagă pe degetul 1 de stînga care se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată; raportul de expertiză medico-legală nr. 927 din 07.11.2012 conform căruia la Nastas D. s-a constatat edem-echimoze pe cap, frunte, plagă pe frunte care se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată; raportul de expertiză medico-legală nr. 292d din 17.12.2012 potrivit căruia la Mîțăblîndă A. s-a constatat echimoză pe cap, plagă pe degetul 1 de stînga produse la acțiuni traumatice eu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele relatate în ordonanță, nu se exclude și lovire de careva obiect, se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată; raportul de expertiză medico-legală

nr. 291d din 17.12.2012 prin care la Nastas D. s-a constatat edem-echimoze pe cap, frunte, plagă pe frunte care se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară, cu dereglarea sănătății de scurtă durată; procesul-verbal de confruntare din 29.01.2013 între partea vătămată Nastas D. și martorul minor Andronic A., potrivit căruia Nastas D. a declarat că la 06.11.2012, Andronic G. i-a aplicat lovituri cu un fier peste diferite părți ale corpului, însă el nu l-a lovit pe Andronic G. Andronic A. a declarat că la data de 06.11.2012, Nastas D. i-a aplicat lovituri cu un fier peste picior tatălui său Andronic G., toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunilor prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de două sau mai multe persoane.

Totodată, soluția instanțelor coroborează cu prevederile art. 131 lit. a), b), 134⁷ Cod penal, cât și cu jurisprudența națională, conform căror prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului, în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane. Prin loc de utilizare publică se înțeleg părțile terenului, ale străzii, ori ale unui alt loc care sunt accesibile sau deschise publicului permanent, periodic sau ocazional. Ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a integrității patrimoniului. Încălcarea grosolană a ordinii publice se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare. Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente constituie atât violența psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri victimei urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 19.06.2006, nr.4 - Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, pct.3.*).

Prezența împrejurărilor enunțate, în speță și în acțiunile infracționale ale inculpaților, este demonstrată concludent prin probele administrate pe caz, soluția instanțelor fiind just fondată pe prescripțiile imperative din art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal că persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii unei infracțiuni mai puțin grave a expirat termenul de 5 ani.

Conform jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o

acuzatie penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5., 5.1. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propun inculpații este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile ordinare au constituit obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpații Andronic Alexandru XX și Andronic Gheorghe XX, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 06 decembrie 2017 și deciziei Curții de Apel Cahul din 03 iunie 2019, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 decembrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun